

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Compagnie des gaz de petrole Primagaz (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: strona skarżąca

Sporny znak towarowy: graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA” – zgłoszenie nr 14 740 559

Postępowanie przed EUIPO: postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie R 1271/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji w całości;
- dokonanie rejestracji znaku towarowego.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1001/2017.

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2018 r. – Szegedi / Parlament

(Sprawa T-135/18)

(2018/C 182/29)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Csanád Szegedi (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat Kristóf Bodó)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2017-1635 wystawionej przez sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego;
- stwierdzenie nieważności decyzji dotyczącej odzyskania kwoty 264 196,11 EUR wydanej przez sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego w dniu 30 listopada 2017 r.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, oparty na tym, że w decyzji sekretarza generalnego ustalenia dotyczące zwrotu kosztów podróży oraz wydatków z tytułu zatrudniania akredytowanych asystentów parlamentarnych są sprzeczne z obiektywną rzeczywistością. Skarżący domagał się zwrotu kosztów podróży wyłącznie w tych sytuacjach, których miał do tego prawo zgodnie z decyzją Prezydium Parlamentu Europejskiego nr 2009/C 159/01 dotyczącą przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego.

Akredytowani asystenci parlamentarni, o których wspomina się w decyzji, którzy pozostają w stosunku umownym z Parlamentem Europejskim, wykonywali zadania polegające na wspieraniu skarżącego w jego pracy posła w Brukseli i Strasburgu.

2. Zarzut drugi dotyczący, dotyczący naruszenia zasady równości broni.

Skarżący nie miał dostępu do dowodów do dowodów potwierdzających fakty wskazane w decyzji sekretarza generalnego. Mimo iż skarżący domagał się tego na piśmie, sekretarz generalny nie przesłał mu rzecznych dowodów, co uniemożliwiło mu przedstawienie w każdym czasie uwag merytorycznych. Decyzja sekretarza generalnego, na której opierała się nota debetowa, jako akt prawny dotyczący skarżącego, została wydana z naruszeniem zasad bezstronności i rzetelnego postępowania i równości broni oraz prawa skarżącego do obrony.

3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa przez sekretarza generalnego w odniesieniu do ciężaru dowodu. Wbrew twierdzeniom zawartym w decyzji sekretarza generalnego argumentów przedstawionych w pkt 54 wyroku Sądu z dnia 10 października 2013 r. w sprawie T-479/13, Marciani/Parlament nie można uznać za mające znaczenie dla niniejszej sprawy, ponieważ w sprawie posła Marcianiego należało stosować tzw. „przepisy ZKDP” [przepisy dotyczące zwrotu kosztów oraz diet posłów do Parlamentu Europejskiego], podczas gdy w okresie wykonywania mandatu przez skarżącego obowiązywało już rozporządzenie Rady (WE) nr 160/2009.
4. Zarzut czwarty, dotyczący braku podstawy prawnej zwrotu wynagrodzenia wypłaconego akredytowanym asystentom parlamentarnym. Zarzut ten dzieli się na dwie części:

Pierwsza część zarzutu czwartego dotyczy braku stosunku prawnego między skarżącym a Parlamentem Europejskim. Począwszy od dnia wejścia w życie rozporządzenia nr 160/2009 to Parlament Europejski, a nie skarżący łączy stosunek prawny z akredytowanym asystentem parlamentarnym i Parlament Europejski nie zwraca kosztów, lecz wypłaca wynagrodzenie. Co się tyczy stosunku pracy akredytowanych asystentów parlamentarnych, skarżący nie pozostaje w żadnym stosunku umownym z Parlamentem Europejskim. Parlament Europejski nie wypłacał skarżącemu odnośnego wynagrodzenia akredytowanego asystenta parlamentarnego. Wobec braku stosunku prawnego i podstawy prawnej na skarżącym nie może ciążyć żaden obowiązek zwrotu na rzecz Parlamentu Europejskiego.

Druga część zarzutu czwartego opiera się na okoliczności, że działalność niezwiązana ze służbą akredytowanych asystentów parlamentarnych nie rodzi żadnego prawa do zwrotu wypłaconego wynagrodzenia. Artykuł 12 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej nie zabrania działalności niezwiązanej ze służbą, lecz wymaga jedynie uzyskania na to zgody organu powołującego. Natomiast w sytuacji, gdy o zgodę nie wystąpiono, przepis nie przewiduje sankcji w postaci pełnego zwrotu wypłaconego wynagrodzenia.

5. Zarzut piąty, dotyczący zakazu retroaktywnego stosowania przepisu nakładającego obowiązek. Punkt 8 decyzji sekretarza generalnego wśród jej podstaw prawnych wymienia art. 39a przepisów wykonawczych, mimo że decyzja Prezydium Parlamentu Europejskiego nr 2015/C 397/03 zmieniająca przepisy wykonawcze do statutu posła do Parlamentu Europejskiego obowiązuje od dnia 1 stycznia 2016 r., a zatem nie ma znaczenia dla niniejszej sprawy.
6. Zarzut szósty, dotyczący niedopełnienia obowiązku uzasadnienia i naruszenia zasady proporcjonalności w odniesieniu do określenia kwoty. Żądana kwota nie jest uzasadniona w szczególności ani poprzez metodę obliczeń, a także zakłada, że asystent parlamentarny nigdy dla skarżącego nie pracował.
7. Zarzut siódmy, dotyczący okoliczności, że została przeprowadzona ocena dokumentu potwierdzającego datę podróży, załącznika do wniosku o zwrot kosztów podróży, niezwiązana z jego celem i z którego zostały wyciągnięte bezpodstawne wnioski.